

ผลกระทบไปรบกวน ปน ทุพภิกษา อุปบัณฑ์, ชีวิต օสก์โกโน็ติ เอโก โกรุหลิโก นาม มานุส์ส กาลี นาม ตรุณปุตุ่ต
ภริย อาทัย “โกลมพิย คณฑุว ชีวิสสามาติ ปาเตียย คเหตุว นิกุชมิ ฯ

๕ ครั้นเมื่อภิกษาอันบุคคลหาได้โดยยาก เกิดขึ้นแล้ว ในแวดแควร์ชื่อว่าอัลลกัปปะ, อ. มานุษย คณหนึ่ง ซึ่งว่า โกรุหลิกะ
ผู้ไม่อาจอยู่ เพื่ออันเป็นอยู่ พาเขาแล้ว ชีวภาระ ผู้มีบุตรอ่อน ชื่อว่ากาลี (กล่าวแล้ว) ว่า “(อ. เรอา ท.) ไปแล้ว จ้าเป็นอยู่
ในพระนครชื่อว่าโกลัมพี” ดังนี้ ถือเขาแล้ว ชีวัตถุอันเกื้อกูลในทาง ออกไปแล้ว ฯ

“อหิวัตกโรเคน มหาชน เมรุเต, นิกุชมิติป วานุติเยว ฯ

(อ. อาจารย ท. บางพาก) ยอมกล่าว ว่า “ครั้นเมื่อมหาชน ตายอยู่ ด้วยอหิวัตกโรค (อ. บุรุษชื่อว่าโกรุหลิกะ นั้น)
ออกไปแล้ว” ดังนี้บ้างนั่นเที่ยว ฯ

๖ ดุจอนุตา, ปาเตียย ปริกุชีเณ, ชุหากิฎา หารก วหิต นาสกุชีสุ ฯ

(อ. ชน ท.) เหล่านั้น ไปอยู่ ครั้นเมื่อวัตถุอันเกื้อกูลในทาง สิ่นรอบแล้ว, ผู้อันความทิวครอบงำแล้ว ไม่ได้อ้าแล้ว
เพื่ออันนำไป ชีงเด็ก ฯ

๗ สามีโก ปชาปตี อาท “ภทุเท มย ชีวนุตา บุน บุตุ่ต ลวิสสาม, ฉฤทธิว น ดุจามาติ ฯ

ครั้นนั้น อ. สามี กล่าวแล้ว กะปชาบดี ว่า “ดูก่อนนางผู้เจริญ อ. เรอา ท. เมื่อเป็นอยู่ จักได้ ชีงบุตร อีก, (อ. เรอา ท.)
ทึ่งแล้ว (ชีงบุตร) นั้น จะไป” ดังนี้ ฯ

มาตุ หทย นาม มุทุก ໂທດ; (P9) ตสม่า สา อาท “นาห ชีวนุตามา ปุตุต ฉฤทธิ សกุชิสสามิติ ฯ

ชื่อ อ. หทัย ของมารดา เป็นธรรมชาตอ่อนโยน ย้อมเป็น, เพราะเหตุนั้น (อ. ภารยา) นั้น กล่าวแล้ว ว่า “อ. ติดัน
จ้าไม่อ่าเจ เทื่องอันกึ่ง ชีงบุตร ผู้เป็นอยู่อยู่นั่นเที่ยว” ดังนี้ ฯ

“อุต กี កромาติ ฯ

(อ. สามี กล่าวแล้ว) ว่า “(ครั้นเมื่อความเป็น) อย่างนั้น (มีอยู่), (อ. เรอา ท.) จะกระทำ อย่างไร” ดังนี้ ฯ

“วารេ ន វហមាតិ ฯ

(อ. ภารยา กล่าวแล้ว) ว่า “(อ. เรอา ท.) จะนำไป (ชีงบุตร) นั้น ตามวาระ” ดังนี้ ฯ

มาตุ ອច្ចនី វារេ បុប្បាម វិយ ន អុខិតុវា អុរេ និបុរាបេព្យុវ ធមេកន វហិទុវា បិតុ ហេតិ ฯ

อ. มารดา ยกขึ้นแล้ว (ชีงบุตร) นั้น ผู้ร้ากกว่าพวงแห่งดอกไม้ ให้ไว้ ขอราษ ของตน (ยังบุตร) ให้นอนแล้ว ที่อก นำไปแล้ว
ด้วยละเอียด ย้อมให้ แก่บิดา ฯ

๙ ๓ គោទុវា ឈិតលិព្យុជានេ ជាតកពិបាល ពលវត្ថា រោង ុប្បប្បុទិ ฯ

ອ. ເວທະນາ ອັນເສີມກຳລັງກວ່າ ແມ່ກວ່າຄວາມທິວ ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ (ແກ່ສາມື) ນັ້ນ ໃນທີ (ແກ່ບຸຕົຮ ນັ້ນ ອັນຕານ) ວັບເຄາແລ້ວ (ຊື່ບຸຕົຮ) ນັ້ນ ທັກວາໄວ້ແລ້ວທັງວາໄວ້ແລ້ວ ບໍ່

ໂສ ຕໍ່ ປຸນປຸນໆ ອາຫ “ກາຖາເມ ມຍ ຂົວບຸຕົຮ ປຸຕົຮຕໍ່ ລົກສູລາມ, ລາຖາເມ ນັ້ນຕີ ພ

(ອ. ສາມື) ນັ້ນ ກລ່ວແລ້ວ ປ່ອຍ ທ່ານ (ກະກຽມ) ນັ້ນ ວ່າ “ດູກ່ອນນາງຜູ້ຈົງຢູ່ອ. ເຮ. ທ. ໜີ້ເປັນອຸ່ນຍູ່ ຈັກໄດ້ ຊື່ບຸຕົຮ, (ອ. ເຮ. ທ.) ຈົງທຶນ (ຊື່ບຸຕົຮ) ນັ້ນ” ດັ່ງນີ້ ບໍ່

ສາມື ປຸນປຸນໆ ປົກໃຈປຸຕົຮ ປົກຈົນ ນາທາລີ ພ

(ອ. ກະກຽມ) ແມ່ນັ້ນ ທ້າມແລ້ວ ປ່ອຍ ທ່ານ ໄມໄດ້ໃຫ້ແລ້ວ ຊື່ຄຳຕອບ ພ

ທາຣໂກ ວາເຣນ ປຣິວຕຸຕິມາໂນ ກິລຸນໂຕ ປຸຕົຮ ທຸດເລ ນິຖາຍ ພ

ອ. ເຈັກ ຜູ້ (ອັນມາຮາດແລ້ວປິດ ທ.) ໄກເປັນໄປປອບອູ່ ໂດຍວາຣະ ບອບໜ້າແລ້ວ ປະພັດທິລັບແລ້ວ ໃນເມືອ ຂອບປິດ ພ

ໂສ ຕສລ ນິຖາຍນກວ່າ ມົມຕົວ ມາຕົກ ປຸຕົຮ ກຕົວ ເອກສຸລ ດຈຸນສຸລ ແຫຼຸຈາ ປັນຄສນຕາເຮ ຕໍ່ ນິປຸ່າປຸຕົຮ

(ອ. ປິດ) ນັ້ນ ຮູ້ແລ້ວ ຊື່ຄວາມເປັນຄືອັນປະພັດທິລັບ (ແກ່ບຸຕົຮ) ນັ້ນ ກະທຳແລ້ວ ຊື່ມາຮາດ ຂ້າງໜ້າ (ຍັ້ງບຸຕົຮ) ນັ້ນ ໄທ້ອນແລ້ວ ບນທີ່ອັນຕານພຶກລາດດ້ວຍໄປໝໍໃນກາຍໃຕ້ ແກ່ກອໄມ້ ກອທິ່ງ ໄດ້ດຳເນີນໄປແລ້ວ ພ

ມາຕາ ນິວຕຸຕິຕົວ ໂໂລເການຕີ ປຸຕົຮຕໍ່ ອທິສວາ “ສາມື ກຸທີ ເມ ປຸຕົຮຕີ ປຸຈົນ ພ

ອ. ມາຮາດ ກລັບແລ້ວ ແລ້ວອູ່ ໄມເກີນແລ້ວ ຊື່ບຸຕົຮ ຖາມແລ້ວ ວ່າ “ຂ້າແຕ່ນາຍ ອ. ບຸຕົຮ ຂອງດິຈິນ (ໄປແລ້ວ) (ຜ. ທີ່) ໄກນ” ດັ່ງນີ້ ພ

“ເອກສຸລ ເມ ດຈຸນສຸລ ແຫຼຸຈາ ນິປຸ່າປຸຕົຮໂຕຕີ ພ

(ອ. ສາມື ນັ້ນ ກລ່ວແລ້ວ) ວ່າ “(ອ. ບຸຕົຮ) ອັນເຮົາ ໄທ້ອນແລ້ວ ໃນກາຍໃຕ້ ແກ່ກອໄມ້ ກອທິ່ງ” ດັ່ງນີ້ ພ

“ສາມື ມາ ມຳ ນາສີ, ປຸຕົຮຕໍ່ ວິນາ ຂີວິຕຸ່ ນ ສາກຸຫືສາມື, ອານທີ ເມ ປຸຕົຮນຸຕີ ອຸ່ວໍ ປ່ຽນຕົວ ປຣິເກີ ພ

(ອ. ກະກຽມ ນັ້ນ ກລ່ວແລ້ວ) ວ່າ “ຂ້າແຕ່ນາຍ (ອ. ທ່ານ) ອຍ່າຍັງດິຈິນໃຫ້ປາຍແລ້ວ, (ອ. ດິຈິນ) ເວັນ ຊື່ບຸຕົຮ ຈັກໄມ້ອາຈ ເພື່ອັນເປັນອູ່, (ອ. ທ່ານ) ຈົນໍາມາ ຊື່ບຸຕົຮ ແກ່ດິຈິນ” ດັ່ງນີ້ ປະຫຼາກແລ້ວ ຊື່ອກ ຄວໍາຄວຸງແລ້ວ ພ

ອຕ ນຳ ນິວຕຸຕິຕົວ ອານເລີ ພ

ຄວັງນັ້ນ (ອ. ສາມື ນັ້ນ) ກລັບແລ້ວ ນຳມາແລ້ວ (ຊື່ບຸຕົຮ) ນັ້ນ ພ

ປຸຕົຮໂຕປີ ອຸ່ນຕົວມຸນຄຸເມ ມໂຕ ໂທີ ພ

ແມ້ອ. ບຸຕົຮ ເປັນຜູ້ຕ້າຍແລ້ວ ໃນຮ່ວງແທ່ງທຸກທຳ ຍ່ອມເປັນ ພ

ອົຕີ ໂສ ເຄຫຼາກ ຈານ ປຸ້ຕຸຕໍ່ ຈະຫວັດວາ ຕສສ ນິສຸສຸແກນ ກວນຕເຣ ສຕຸຕ ວາຣ ຈະຫຼືໂຕ ຊ

(ອ. ນາຍໂກຖຸທິກິກ) ນັ້ນ ທຶນແລ້ວ ຜົ່ງບຸຕົມ ໃນສູານະ ອັນມີປະມານທ່ານີ້ (ອັນບຸດຸຄລ) ທຶນແລ້ວ ສິ້ນວາຮະ ທ. ເຈົ້າ ໃນຮ່ວມມື ແກ່ໄພ ເພົ່າມວິກາກເບີນເຄື່ອງໄຫລອອກ (ແກ່ງກຽມ) ນັ້ນ ດ້ວຍປະກາຍຂະນີ້ ຊ

ປະກົມມຳ ນາມເຕີ “ອຸປະກິດ ນາມມະນີຕົກພົມ” ຊ

ຊື່ອ. ກຣມອັນລາມາກ ນັ້ນ (ອັນໄຕຣ ຈ.) ໄມເພີ້ງດູ້ມີນີ້ວ່າ ນ້ອຍ ດັ່ງນີ້ ຊ

ເຕ ດຈຸນຸຕາ ເອກ ໂຄປາລກສຸ ປາບຸນີສຸ ຊ

(ອ. ຂນ ທ.) ເຫັນນີ້ ໄປອູ້ ປົ່ງແລ້ວ ຜົ່ງຕະກຸລແກ່ງບຸດຸຄລຜູ້ກ່າຍຊື່ໂຄ ຕະກຸລທີ່ ຊ

ຕໍ່ກົວສົບຈ ໂຄປາລກສຸ ເຫັນມຸງຄລ ໂທດ ຊ

ກີ ໃນວັນນີ້ ອ. ມົກລເພື່ອແມ່ໂຄນມ ຂອງນາຍໂຄບາລ ຍ່ອມມື ຊ

ໂຄປາລກສຸ ເຄເທ ນິພຖຸມ ເວໂກ ປາຈາກພຸທົໂນ ກຸມໝັດ ຊ

ອ. ພຣະປ້າຈາກພຸທົຈ້າ ອົງຄໍ່າ ຍ່ອມຈັນ ໃນເຮືອນ ຂອງນາຍໂຄບາລ ເນື່ອງນິຕິຍ ຊ

ໂສ ຕໍ່ ໄກເຊຕຸວາ ມຸກລມກາລ ຊ

(ອ. ນາຍໂຄບາລ) ນັ້ນ (ຍັງພຣະປ້າຈາກພຸທົຈ້າ) ນັ້ນ ໄທັນແລ້ວ ໄດ້ກະທຳແລ້ວ ຜົ່ງມຸກລ ຊ

ພຸ ປາຍໂສ ປົມືຍືຕົໂຕ ໂທດ ຊ

ອ. ຂ້າວປາຍາສ ມາກ ເປັນຂອງ (ອັນນາຍໂຄບາລ ນັ້ນ) ຕະເທດເຮືອມແລ້ວ ຍ່ອມເປັນ ຊ

ໂຄປາລໂກ ເຕ ອາຄເຕ ທີສວາ “ກຸໂຕ ອາຄຕຕົກາຕີ ປຸຈົນຕຸວາ ສພົມ ປວຕຸຕີ ສຸຕຸວາ ມຸຖ້າຈັດໂກ ກຸລປຸຕົໂຕ ເຕສຸ ອຸນຸກມຸ່ງ ກຕຸວາ ປຸ່ເຕັນ ສປຸປັນ ປາຢາສ ທາເປລີ ຊ

ອ. ນາຍໂຄບາລ ເຫັນແລ້ວ (ຝຶ່ງໜ້າ ທ.) ເຫັນນີ້ ຜູ້ມາແລ້ວ ຖາມແລ້ວ ວ່າ “(ອ. ທ່ານ ທ.) ເປັນຜູ້ມາແລ້ວ (ແຕ່ທີ່) ໄທນ ຍ່ອມເປັນ” ດັ່ງນີ້ ພັກແລ້ວ ຜົ່ງເຮືອງອັນເປັນໄປທ່າງ ທັງປວງ ເປັນກຸລບຸຕົມ ຜູ້ມີ້ຈາຕີແກ່ງບຸດຸຄລຜູ້ອ່ອນໂຢນ (ເປັນ) ກະທຳແລ້ວ ຜົ່ງຄວາມເອັນດູ (ໃນໜັນ ທ.) ເຫັນນີ້ (ຍັງບຸດຸຄລ) ໄທີ່ເຫັນແລ້ວ ຜົ່ງຂ້າວປາຍາສ ດ້ວຍເນັຍໄສ ອັນເພີ່ມພອ ຊ

ກວຽຍ (P10) “ສາມີ ຕຍີ ຂຶວນເຕ, ອໍທ ຂຶວາມ ນາມ, ທີ່ຮຽດຕຸຕໍ່ ອູໂນໂຮລີ, ຍາກທຸຕຳ ກຸມໝັດ ວິວາ ສປຸປັນ ສທຸລີ ຕທກິມຂຸ່ມເວວ ກຕຸວາ ອຸຕຸຕາ ມນຸກສປປີ ໂກຄມວາ ກຸມໝັດ ຊ

ອ. ກຣຍາ ກລ່ວແລ້ວ ວ່າ “ຂ້າແຕ່ນາຍ ຄຽນເມື່ອທ່ານ ເປັນອູ້ອູ້, ອ. ດິຈັນ ຂໍອວ່າ ຍ່ອມເປັນອູ້, (ອ. ທ່ານ) ເປັນຜູ້ມີທັງອັນພຣ່ອງ ຍ່ອມເປັນ ລື້ນວາຕີອັນຍາວານ, (ອ. ທ່ານ) ຈົບປົກ ເພີ່ມໄຮແຕ່ຄວາມຕ້ອງກາງ” ດັ່ງນີ້ ກະທຳແລ້ວ (ຝຶ່ງຂ້າວປາຍາສ) ໄທີ່ເປັນ ຂອງມີ້ໜ້າເດີພະຕ່ອສາມີ ນັ້ນ ກັບ ດ້ວຍເນັຍໄສນັ້ນເທິງວາ ບຣິໂງກັດແລ້ວ ຜົ່ງເນັຍໄສອັນເທົາ ຮ່າຍທີ່ນີ້ນັ້ນເທິງວາ ດ້ວຍຕານ ຊ

ອົຕີໂຣ ພຸ ກຸມໝັດຕຸວາ ສຕຸຕຸກົງທິວເສ ລາຕຕາຍ ອາຫາຣຕຸນໍ່ ຈິນທີຕຸ ນາສກຸມ ຊ

(อ. สาเม) นอยกัน บริโภคแล้ว (ซึ่งข้าวปายะล) อันมาก ไม่ได้อาจแล้ว เพื่ออันตัด ซึ่งความอยากในอาหาร เพราะความที่ (แห่งตน) เป็นผู้ทิวแล้ว ลืมวันจัดและวันแปด ท. ฯ

โคงาลโก เตส ปายะล ทapeoluwa สย ภูมิชิตุ อาภี ฯ

อ. นายโคบาล (ยังบุคคล) ให้ให้แล้ว ซึ่งข้าวปายะล (แก่น ท.) เหล่านั้น เริ่มแล้ว เพื่ออันบริโภค เอง ฯ

โกตุหลีโก ต์ โอลเกโนโต นิลีกิตัว เหภูราปีเจ นิปนุนาย สุนชิยา โคงาลเกน ภูมิเคนตุ ที่ยามานะ ปายะลปิณุทำ ทิสุว่า “ปุณุญาตัย สุนชี นิพทุร์ เอราูปี โภชน์ ลงตีติ จินตุเลสิ ฯ

อ. นายโกตุหลิก ก นั่งแลดูอยู่แล้ว (ซึ่งนายโคบาล) นั่น เห็นแล้ว ซึ่งก้อนแห่งข้าวปายะล อันอันนายโคบาลบัน แล้วจึงให้ อยู่ แก่นางสุนข ตัวนอนแล้ว ในภายใต้แห่งตั้ง คิดแล้ว ว่า “อ. นางสุนข นี้ ตัวมีบุญ ย่อมได้ ซึ่งโภชนะ อันเมียวย่างนี้เป็น รูป เนื่องนิตย์” ดังนี้ ฯ

โส รตุติภาเด ต์ ปายะล ชีราเปตุ อสกุโภโนโต กากล กตัว ตสส่า สุนชิยา ภูมิสุมี นิพุพตุติ ฯ

(อ. นายโกตุหลิก) นั่น ไม่อาจอยู่ เพื่ออันยังข้าวปายะล นั่น ให้ย่อย ในกาลอันเป็นส่วนแห่งราชี กระทำแล้ว ซึ่งกาล บังเกิดแล้ว ในท้อง ของนางสุนข นั่น ฯ

อดสุส ภาริยา สรีภิกจุ กำตัว ตสมีเยา เดเห ภตี กำตัว ตดุทลนาฟี ลงตัว ปลจิตัว ปจเจกพุทธสส ปดเต ปฏิภูราเปตุ “ภานเต ทาสสส โว ปานบุณเตตุติ วตัว จินตุเลสิ “มยา อิเชว วสิตุ ภูมิติ, นิพทุร์ อยุโย ยิราจุนติ, เทบุยชมโม ໂທตุ วา มา วา, เทวสิก วนพนตี เวiyavaจุ កโรมตี จิตต์ ปสาเทนตี พหุ ปุณุบ ปสิริสามีติ สา ตตุเตา ภตี កโรมตี วสิ ฯ

ครั้นนั่น อ. ภาริยา (ของนายโกตุหลิก) นั่น กระทำแล้ว ซึ่งกิจแห่งสิรี กระทำแล้ว ซึ่งการรับจ้าง ในเรือน นั่นนั่นเที่ยว ได้แล้ว ซึ่งพานาแห่งข้าวสาร หุงแล้ว (ยังโภชนะ) ให้ตั้งอยู่เฉพาะแล้ว ในบานา ของพระบัวเจกพุทธเจ้า กล่าวแล้ว ว่า “ข้าแต่ท่านผู้เจริญ (อ. ส่วนบุญนี้) จงถึง แก่ท่าน ของท่าน ท. “ ดังนี้ คิดแล้ว ว่า “อ. อันอันเรา อยู่ (ในที่) นี้นั่นเที่ยว ย่อมควร, อ. พระผู้เป็นเจ้า ย่อมมา (ในที่) นี้ เนื่องนิตย์, อ. ไทยธรรม จงมี หรือ หรือว่า (อ. ไทยธรรม) จงอย่ามี, (อ. เร) ไหว้ยู่ กระทำอยู่ ซึ่งความขวนขวย ยังจิต ให้เลื่อมใสอยู่ ทุกๆ วัน จักประஸบ (ลื้นกาล) อันเป็นไปในวัน ซึ่งบุญ อันมาก” ดังนี้, ฯ